



СЛУЖБЕ

ФЕДЕРАТИВНЕ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ

„СЛУЖБЕНИ ЛИСТ ФНРЈ“ излази истовремено у српском, хрватском, словеначком и македонском издању два пута недељно и по потреби. — Огласи по тарифи. — Текући рачун код Народне банке ФНРЈ бр. 1-470880 — Текући рачун Продајног одељења 1-470880. — Поштарина плаћена у готову

Субота, 5 јуни 1948
БЕОГРАД
БРОЈ 47
ГОД. IV

Цена овог броја је 6.— дин. — Претплата на целу 1948 годину износи 450.— дин., а само за једно полугође 225.— динара. — Редакција: Бранкова улица бр. 18—20. — Телефон: Редакција 28-838, Администрација 27-595, Радуноводство 22-619 Експедиција 26-276.

363.

На основу чл. 1 Закона о овлашћењу Влади ФНРЈ за доношење уредаба по питањима из народне привреде Влада ФНРЈ, на предлог Министра трговине и снабдевања ФНРЈ, доноси

УРЕДБУ

О ОТКУПУ ЖИТАРИЦА У ЕКОНОМСКОЈ 1948/49 ГОДИНИ

I — Опште одредбе

Члан 1

У циљу обезбеђења снабдевања хлебом радног становништва вршиће се, у економској 1948/49 години обавезни откуп житарица.

Под обавезним откупом разумева се дужност земљорадника, сељачких радних задруга и државних пољопривредних добара да продају држави на основу прописа ове уредбе одређену количину житарица, и то: пшенице, ражи, наполице, крупника, кукуруза, јечма и овса по ценама које одређује Влада ФНРЈ.

Члан 2

Овлашћеним откупним предузећима обавезно се морају продати и целокупни ушур од вршаница, млињски ушур, манипулативни вишкови млинова, ушур од круњача и крупача и житарице које машинско-тракторске станице и станице за чишћење семена примају као накнаду у природи за своје услуге.

Члан 3

Поред количина житарица, које су дужни да продају држави по прописима ове уредбе, земљорадници и сељачке радне задруге могу продавати држави и преостале количине житарица (слободне вишкове) под условима који су прописани Уредбом о продаји пољопривредних производа везаној са правом на куповину одређених индустријских производа по нижим јединственим ценама. За продату количину слободних вишкова житарица добијају они поред куповног износа, и бонове за куповину индустријске робе по нижим јединственим ценама.

Члан 4

Пољопривредна газдинства могу унапред — пре истека односно бербе — закључивати уговоре о продаји својих житарица (контрахирају) како оних количина које су дужни да обавезно продају по прописима ове уредбе тако и својих слободних вишкова.

Поједино пољопривредно газдинство може путем контрахирања продати највише до 6.500 кг својих

житарица. Ово ограничење не важи за сељачке радне задруге.

Контрахирање житарица врши се по одређеним државним ценама (чл. 1 ст. 2) увећаним за 25%.

Количине житарица које се испоручују на основу свако закључених уговора (контрахирања) урачунавају се у обавезни откуп.

За уговорене (контрахиране) количине житарица пољопривредна газдинства добијају, поред куповног износа у готовом новцу, и бонове за куповину индустријске робе по нижим јединственим ценама у висини куповног износа.

Пољопривредна газдинства која унапред закључе уговоре о продаји својих житарица, имају право на предујам (аванс) у висини од 40% вредности уговорене количине житарица како у готовом новцу односно акредитивним чековима тако и у боновима за куповину индустријске робе по нижим јединственим ценама.

Ближе прописе о закључивању уговора о продаји житарица доноси Министар трговине и снабдевања ФНРЈ.

Члан 5

Пољопривредна газдинства која имају мање од 1 хектара обрадиве површине ослобађају се од обавезног откупа житарица.

II. Планирање откупа

Члан 6

Количине и врсте житарица које се имају обавезно откупити на подручју поједине, народне републике одређују се општедржавним планом откупа житарица.

На основу општедржавног плана откупа житарица влада народне републике, на предлог министра трговине и снабдевања народне републике и министра пољопривреде народне републике, доноси план откупа житарица за народну републику и одређује које се количине и врсте житарица, и у којем року, имају обавезно откупити на подручју појединог среза.

Приликом састављања плана откупа, и одређивања количина и врста житарица за поједине срезове, водиће се рачуна о економској структури, условима и интензитету житаске производње у поједином срезу.

Члан 7

На основу добијеног републиканског плана откупа житарица, мески извршни одбор саставља план откупа житарица за своје подручје и одређује које се врсте и количине житарица и у којем року имају откупити на подручју појединих месних народних одбора.

Приликом састављања плана и одређивања количина и врста житарица за подручја појединих месних народних одбора, средњи извршни одбор дужан је да води рачуна о економској снази, привредној структури, плодности и величини површине засејане житарицом на подручју појединог, месног, народног одбора.

Члан 8

На основу плана откупа житарица добијеног од средњег извршног одбора, месни народни одбор, саставља план откупа житарица за своје подручје одређујући врсте и количине житарица које су дужна да испоруче поједина пољопривредна газдинства.

III. — Како се утврђује количина обавезног откупа за поједино газдинство

Члан 9

Да би одредио укупну количину житарица коју је поједино газдинство дужно да прода држави, мора месни народни одбор да пре жетве одјасно бербе, устанси вишак жетвеног приноса за свако поједино газдинство. Тај вишак жетвеног приноса установљује се тако да се од укупног жетвеног приноса одбијају количине потребне за исхрану чланова домаћинства, за исхрану стоке, за семе и вршај.

За исхрану чланова домаћинства остављаће се по 250 кг белих жита или 300 кг кукуруза за сваког члана домаћинства односно одговарајуће количине и једних и других. Као чланови домаћинства сматрају се сва лица која живе у заједничком домаћинству, било да су чланови породице, било да су стално уопслени у односном пољопривредном газдинству.

За семе остављаће се до 200 кг белих житарица односно до 40 кг кукуруза по једном хектару засејане површине.

За вршај остављаће се количине одређене постојећим прописима.

За исхрану стоке остављаће се:

до 800 кг кукуруза или овса за радног коња;
до 360 кг кукуруза за радно говече и краву музару;
до 350 кг кукуруза за овнају.

Министар трговине и снабдевања народне републике, у споразуму са министром пољопривреде народне републике, одредиће за поједине рејоне односно срезове највећу количину кукуруза (овса) која се може оставити по једном грлу, као и највећи број грла, за који се могу те количине оставити. Приликом одређивања тих количина и броја грла водиће се рачуна о потребама газдинства, о обавезним испорукама стоке, о уобичајеном начину исхране стоке у поједином крају, као и о чувању и унапређењу сточног фонда.

Количина вишка појединог пољопривредног газдинства утврђује се у време сазревања житарица, оцењујући просечни жетвени принос у појединим деловима атара (групама парцела, потесима) по хектару а на основу квалитета земљишта и потреба газдинства за исхрану чланова домаћинства, за исхрану стоке, за семе и вршај.

Члан 10

Када је установљен вишак, месни народни одбор ће одређивати количине које је поједино пољопривредно газдинство обавезно продати држави у проценту од овако установљеног вишка. Овај проценат

одређује се према величини обрадиве површине по категоријама газдинства и то:

	код обрадиве површине у величини	проценат од вишиког жетвеног приноса
I категорија	2— 3 ха	10—20%
II "	3— 5 ха	15—25%
III "	5— 8 ха	25—40%
IV "	8—10 ха	40—55%
V, VI и VII катег. преко 10 ха.		68—85%

У оквиру горе одређеног процента, месни народни одбор ће одређивати проценат за свако поједино газдинство, водећи рачуна о привредној структури пољопривредног газдинства, о његовој економској снази и осталим условима који могу утицати на величину испоруке за обавезни откуп.

Као обрадиве површине сматају се: оранице, баште и вртови, воћњаци, виногради и ливаде.

Члан 11

Утврђивање обавезних испорука врши извршни одбор месног народног одбора на својој седници. Пошто утврди распоред откупа на поједино газдинство, месни народни одбор саставља списак газдинстава у који се за свако поједино газдинство уносе обавезне испоруке по врсти и количини житарица. Одговарајући формулар прописује министар трговине и снабдевања народне републике. О извршеном распореду месни народни одбор обавештава земљорадника.

На извршени распоред обавезних испорука земљорадници могу уложити у року од три дана од дана саопштења приговор месном или средњом народном одбору.

Члан 12

Попуњене спискове у три примерка, заједно са евентуалним приговорима, месни народни одбор доставља средњем извршном одбору на одобрење. Средњи извршни одбор на својој седници извршиће преглед поднетих спискова и приговора. Ако нађе да распоред обавезних испорука није правилно извршен, извршиће потребне исправке. По извршеном прегледу средњи извршни одбор доставља један примерак одобрених спискова месном народном одбору, други примерак доставља предузећу (задрузи) овлашћеном за откуп, а трећи примерак задржава за себе.

На основу потврђеног списка месни народни одбор издаје земљорадницима писмено решење о задужењу. У решењу о задужењу одређује се врста и количина житарица које је земљорадник дужан да прода, као и рок испоруке.

IV. — Сељачке радне задруге и земљорадничке задруге

Члан 13

Сељачке радне задруге могу унапред, пре жетве односно бербе, закључивати уговоре о продаји свих количина својих житарица (контрахирати), како оних количина које су дужне да обавезно продају држави по прописима чл. 16 ове уредбе, тако и својих слободних вишкова.

Контрахирање житарица врши се по одређеним државним ценама увећаним за 25%.

На сељачке радне задруге примењиваће се у свему, осталом одредбе ст. 4, 5 и 6 чл. 4 ове уредбе.

Члан 14

Количине житарица које се имају оставити појединим сељачким радним задругама, као и вишак жетвеног приноса на основу којег се утврђују количине житарица за обавезну продају држави, одређује средњи извршни одбор.

Члан 15

Сељачким радним задругама остављаће се од укупног жетвеног приноса она количина житарица која је потребна за исхрану чланова домаћинства — чланова сељачке радне задруге, за семе и вршај према профитима чл. 9 ове уредбе.

Сељачким радним задругама остављаће се количине житарица за њу стоку коју поседују, као и за стоку која је у економској 1948/49 години предвиђена у плану узгоја стоке, а према нормама одређеним у ст. 6 чл. 9 ове уредбе.

Потребе за исхрану стоке појединих чланова задруге, које се имају помирити из приноса житарица задружног земљишта и као такве одбити од вишка задруге, утврдиће посебно средњи извршни одбор.

Члан 16

Кад је установљен вишак, средњи извршни одбор ће одређивати количине, које је сељачка радна задруга обавезна продати држави, у проценту од овако установљеног вишка.

Сељачка радна задруга дужна је продати 10—60% установљеног вишка жетвеног приноса према задужењу од стране средњег извршног одбора.

Проценат у наведеном оквиру, по којем ће се одређивати количина житарица коју је дужна да прода поједина сељачка радна задруга, средњи извршни одбор одређује на основу односа између укупне обрадиве површине сељачке радне задруге (не урачунавајући окућницу) и броја домаћинства учлањених у задругу. Ако се утврди да је обрадива површина која просечно отпада на једно домаћинство учлањено у сељачку радну задругу мала, количина житарица коју је сељачка радна задруга дужна да прода одредиће се по вишем проценту. Ако се утврди да на једно домаћинство просечно отпада већа површина, количина житарица коју је сељачка радна задруга дужна да прода одредиће се по већем проценту.

Проценат за утврђивање количина житарица које су дужне да продају сељачке радне задруге не може ни у ком случају бити већи од процента по којем се одређује обавезни откуп појединих иноземних земљорадничких газдинстава (чл. 10).

Против решења о одређивању количине житарица која се има обавезно продати држави сељачка радна задруга може, у року од три дана од дана саопштења решења, уложити жалбу министру трговине и снабдевања народне републике.

Члан 17

Прописи овог одеља односе се и на остале земљорадничке задруге и то само у погледу земљишта које је у својини земљорадничке задруге (не појединих задругара) и које чланови задруге заједнички обрађују.

Приликом израчунавања вишка жетвеног приноса такве земљорадничке задруге, неће се узимати у обзир житарице за исхрану чланова домаћинства — чланова задруге. За стоку која је заједничка својина земљорадничке задруге, остављаће се количина житарица као и за стоку сељачке радне задруге.

Земљорадничка задруга дужна је продати држави 20—60% од установљеног вишка жетвеног приноса са земљишта у заједничкој својини.

Проценат у наведеном оквиру, по коме ће се одређивати количине житарица за обавезну продају, средњи извршни одбор одређује водећи рачуна о економској снази задруге, о потребама задруге и задругара за семеном, о потребама задругара за исхрану чланова домаћинства и стоке, о потребама задругара за набавку индустријске робе, као и о привредном плану задруге и потреби њеног привредног развоја.

V. — Државна пољопривредна добра

Члан 18

Државна пољопривредна добра дужна су продати све своје вишкове житарица. Задужење државних пољопривредних добара врши се унапред на основу њиховог производног плана.

Ближе прописе о задужењу државних пољопривредних добара за савезна пољопривредна добра доноси Министар пољопривреде ФНРЈ, у споразуму са Министром трговине и снабдевања ФНРЈ, а за остала државна пољопривредна добра министар пољопривреде народне републике у споразуму са министром трговине и снабдевања народне републике.

VI. — Казнене одредбе

Члан 19

Уколико дело не садржи елементе кривичног дела, казниће се новчаном казном до 50.000. — динара или поправним радом до три месеца, лица која су обавезна на продају житарица по прописима ове уредбе:

- а) ако без разлога и хотимично не изврше обавезу у одређено време;
- б) ако имају могућности, а не изврше обавезну испоруку у одређеној количини;
- в) ако прикривају житарице;
- г) ако дају нетачне податке;
- д) ако својом кривицом не изврше уговор о продаји житарица.

За вођење поступка и изрицање казне надлежни су средњи односно градски извршни одбори.

VII. — Завршне одредбе

Члан 20

Министар трговине и снабдевања народне републике у споразуму са председником владе народне републике, издаће детаљна упутства средњим извршним одборима о начину разраде плана на месне народне одборе, о пружању помоћи месним народним одборима, о смерницама којима ће се руководити месни народни одбори при задуживању газдинстава и одредиће рокове у којима се имају извршити радње у вези са спровођењем ове уредбе.

Члан 21

Ближе прописе за спровођење ове уредбе доноси Министар трговине и снабдевања ФНРЈ.

Члан 22

Ова уредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије“.

29 маја 1948 године

Београд

Претседник Владе ФНРЈ
и Министар народне одбране,
Маршал Југославије
Јосип Броз-Тито, с. р.

Министар трговине и снабдевања,
Јаков Блажевић, с. р.

364.

На основу чл. 1 Закона о овлашћењу Влади ФНРЈ за доношење уредаба по питањима из народне привреде, на предлог Претседника Савезне планске комисије Влада ФНРЈ доноси

УРЕДБУ

О ОДРЕЂИВАЊУ И КОНТРОЛИ КВАЛИТЕТА ПРОИЗВОДА

I. — Опште одредбе

Члан 1

У циљу задовољења укуса потрошача, омогућавања што рационалније употребе средстава за производњу, у циљу што успешнијег остварења извоза и обезбеђења што веће трајности и складности производа, ставља се у задатак свим производним предузећима да уложе све своје могућности на подизању квалитета својих производа, као и да врше редовну контролу квалитета својих производа.

Посебно се ставља у задатак свим министарствима, комитетима, генералним и главним дирекцијама, планским и другим привредним органима, да својим прописима и предузимањем одговарајућих мера у оквиру своје надлежности, раде на подизању квалитета производа, као и да сами, или путем нарочитих органа, врше контролу квалитета производа.

Члан 2

Органи надлежни за прописивање квалитета прописују основне елементе квалитета и појединачне спецификације производа односно група производа који претстављају минимум квалитета, на основу којих ће сама предузећа да даље усавршавају квалитет својих производа.

Члан 3

Произвођачко предузеће је дужно да развије пуну иницијативу радника и службеника предузећа да бољом организацијом рада, правилнијом употребом средстава за производњу и савршенијим искоришћавањем сировина премаши прописани минимум квалитета производа.

Приликом давања награда и премија радницима и службеницима предузећа мора се водити нарочито рачуна и о њиховом залагању на подизању квалитета производа.

Члан 4

Да би произвођачка предузећа водила стално рачуна о својој обавези подизања квалитета производа,

она су дужна да, пре но што ће произвести одређену робу, одреде њен квалитет.

Произвођачка предузећа одређују квалитет својих производа у оквиру прописаних основних елемената квалитета и појединачних спецификација производа (чл. 3).

Члан 5

Произвођачка предузећа су дужна да на сваком производу означе квалитет произвођачком ознаком.

Сем обавезне употребе произвођачке ознаке, предузећа, у циљу разликовања било производа било амбалаже, могу их снабдевати оригиналним знацима распознавања — произвођачким жигом (робна марка), као што су: нарочите слике, оригинални називи, нарочите комбинације бројака, слова или речи, вињете и томе слично.

II. — Одређивање квалитета производа

Члан 6

Квалитет производа прописују:

- 1) Савезне управе за унапређење производње;
- 2) републиканске управе за унапређење производње; и
- 3) министарства односно комитети и генералне и главне дирекције.

Члан 7

Прописе Савезне управе за унапређење производње о квалитету производа обавезно ће примењивати сва предузећа савезног, републиканског и локалног значаја.

Прописе републиканске управе за унапређење производње о квалитету производа обавезно ће примењивати предузећа републиканског и локалног значаја. Ако ове прописе одобри Савезна управа за унапређење производње, сматраће се за ту народну републику као прописи Савезне управе за унапређење производње.

Прописе министарстава, комитета односно њихових генералних и главних дирекција обавезно ће примењивати предузећа под њиховим руководством. Уколико Савезна односно републиканска управа за унапређење производње одобри прописе министарства и комитета, ови ће се обавезно примењивати као прописи Савезне односно републиканске управе за унапређење производње.

Члан 8

Републиканске управе за унапређење производње, министарства односно комитети, генералне и главне дирекције прописују основне елементе квалитета за оне производе за које не постоје прописи Савезне управе за унапређење производње.

Ови органи могу прописивати спецификације производа односно група производа у оквиру савезних основних елемената квалитета.

Узимајући у обзир могућности предузећа у њиховој надлежности, органи наведени у првом ставу овог члана имају право и дужност да прописују спецификације производа односно група производа за које већ постоје прописане спецификације које их обавезују, али само под условом да су њихове спецификације квалитативно више од прописаних.

Члан 9

Републиканска министарства и комитети, као и њихове главне дирекције, односе се према републи-

канској управи за унапређење производње као и савезна министарства према Савезној управи за унапређење производње.

Члан 10

Приликом одређивања квалитета својих производа производна предузећа дужна су да одреде спецификације које ће садржати податке о саставу производа, о квалитету употребљеног материјала и квалитету израђеног производа, као и податке о главним техничким карактеристикама производа.

Члан 11

Квалитет производа одређен од стране појединих предузећа могу примењивати и друга производна предузећа при изради истих производа.

III. — Произвођачка ознака

Члан 12

Произвођачка ознака, с обзиром на својства производа, може бити утиснута на самом производу, на омоту истог или амбалажи или на етикети која је причвршћена на производу.

Ако се произвођачке ознаке због природе производа не могу ставити, произвођач је дужан да уз сваку количину производа, одређену посебним прописима, достави пропратни документ.

Члан 13

Произвођачка ознака мора садржавати следеће податке:

- 1) фирму предузећа;
- 2) врсту производа и назначење броја под којим су прописи о одређивању квалитета регистровани; и
- 3) број регистрације предузећа и назив органа код кога је извршена регистрација.

У циљу провођења контроле над радом радних јединица у предузећу и ради омогућења рекламација, предузећа су обавезна, кад год је то могуће, да ставе на произвођачку ознаку своју шифру, помоћу које ће моћи утврдити које су радне јединице одговорне за настале рекламације.

Код производа код којих је то могуће, а које ће одредити надлежни министар односно председник комитета, произвођачке ознаке садржаће и податке о саставу производа (анализу).

Члан 14

Пропратни документ мора садржати, поред података предвиђених за произвођачку ознаку, још и следеће податке:

- 1) потврду о контроли квалитета извршеној од стране произвођача;
- 2) друге особености производа које ближе означају производ; и
- 3) анализу.

Члан 15

Произвођач јамчи за тачност података наведених у произвођачкој ознаци и у пропратном документу.

Члан 16

Производе за које произвођачка ознака није обавезна, као и производе за које је обавезно испостављање пропратног документа одређује Претседник Савезне планске комисије.

IV. — Произвођачки и трговачки жиг

Члан 17

Производе односно групе производа, на које се има обавезно стављати произвођачки жиг, одредиће Претседник Савезне планске комисије.

Члан 18

Трговачка предузећа, која стављају у промет производе израђене по њиховом специјалном налогу, имају право да поред произвођачке ознаке предузећа које робу производи, ставе и свој трговачки жиг.

Члан 19

Заштита произвођачких и трговачких жигова вршиће се путем регистрације код Савезне управе за унапређење производње, по посебним прописима.

Члан 20

Произвођачки трговачки жигови државних привредних предузећа, који су заштићени, сматрају се као права индустријске својине ФНРЈ.

V. — Контрола квалитета производа

Члан 21

У циљу да се обезбеди производња индустријских и других производа одређених квалитета, повећа одговорност предузећа у погледу квалитета произведене робе и обезбеди квалитет производа намењених извозу, као и у циљу да потрошачи буду упознати са квалитетом производа које набављају и троше, уводи се обавезна контрола квалитета производа.

Обавезна контрола квалитета производа уводи се за све индустријске производе. Претседник Савезне планске комисије одредиће за које се остале производе уводи обавезна контрола квалитета.

За производе који се стављају у промет у амбалажама, контрола квалитета се односи и на контролу квалитета амбалаже.

Члан 22

Сваки производ који се ставља у промет мора одговарати квалитету и условима који су прописани.

Члан 23

Контрола квалитета производа је стална и повремена.

Сталну контролу врше сама производна предузећа.

Поред сталне контроле коју врше сама предузећа може Претседник Савезне планске комисије односно претседник републиканске планске комисије установити посебну сталну контролу. Посебну сталну контролу за производе намењене извозу може установити Министар спољне трговине ФНРЈ, а за производе широке потрошње сталну контролу може установити Министар трговине и снабдевања ФНРЈ.

Повремену контролу врше центри за контролу производа, административно-оперативни руководиоци предузећа и надлежна министарства (комитети).

Члан 24

Органи надлежни за вршење контроле квалитета производа руководиће се прописима којима су одређени квалитети производа.

Члан 25

Предузећа су дужна да израђују и испоручују производе прописаног квалитета, водећи рачуна о потребној каквоћи материјала, о условима сигурности, као и о свим осталим захтевима који се постављају у погледу на квалитет.

Произвођачка предузећа су обавезна да спроводе потребну контролу код припреме, у току и по завршеној производњи. За одређене производе може се предвидети посебним прописима вршење претходне експертизе.

Члан 26

Начин и обим у коме ће се вршити контрола од стране предузећа, центара за контролу производа, административно-оперативних руководиоца и министарства (комитета) прописане за поједине привредне гране надлежни министар односно председник комитета у сагласности са Претседником Савезне планске комисије.

Члан 27

Потрошачи (министарства, комитети, административно-оперативни руководиоци, предузећа, задруге, друштвене организације и појединци) имају право да врше контролу квалитета производа.

Ако испоручени производи не одговарају квалитету наведеном у произвођачкој ознаци, потрошачи имају право на накнаду штете, која је проузрокована оваквом испоруком и право сторнирања наруџбине.

У ту сврху потрошачи имају право да у уговоре о купопродаји робе унесу одредбе о вршењу претходне експертизе, уколико ова није одређена као обавезна посебним прописима, као и о вршењу накнадне експертизе.

Потрошачи се могу обратити центру за контролу квалитета производа ради утврђивања квалитета одређеног производа. Ако центар за контролу квалитета производа утврди да производ одговара прописаном квалитету, потрошач је дужан да сноси трошкове извршене контроле.

Члан 28

Контрола квалитета појединих производа која је установљена посебним прописима (контрола вештачког ђубрива, воћа, драгоцених метала, мерила итд.) врши се и даље по тим прописима и сагласно прописима ове уредбе.

Члан 29

Савезна управа и републиканске управе за унапређење производње као и центри за контролу производа повераваће обављање потребних лабораториских испитивања како у вези побољшања и унапређења производње тако и у вези са вршењем контроле квалитета производа, постојећим лабораторијумима, заводима и институтима.

У случају потребе могу управе за унапређење и центри за контролу квалитета производа оснивати и своје лабораторије по одобрењу председника надлежне планске комисије.

За испитивање квалитета грађевинског материјала министарства грађевина организоваће посебне лабораторије. Министар грађевина ФНРЈ прописане који грађевински материјал морају произвођачка предузећа обавезно достављати на испитивање, као и потребне ближе прописе о томе.

Претседник Комитета за заштиту народног здравља Владе ФНРЈ може организовати посебне лабора-

торије за испитивање лекова и здравствене робе, као и донети прописе о начину испитивања њиховог квалитета.

Члан 30

Произвођачка предузећа су дужна да надлежним управама за унапређење производње у центрима за контролу квалитета производа доставе на њихов захтев по један примерак производа ради вршења контроле.

VI. — Награде и признања

Члан 31

За одржавање стално високог квалитета као и за побољшање квалитета производа, претседници планских комисија (управа за унапређење производње) могу предлагати Влади ФНРЈ односно владама народних република да се предузећима доделе посебна признања или новчане награде.

При предлагању и додељивању посебних признања и новчаних награда, надлежни органи узимаће у обзир она предузећа, чији се производи поред високог квалитета одликују великом разноврсношћу (у погледу боје, облика итд.) који задовољавају укус потрошача, који су естетски обрађени итд.

Члан 32

Посебна признања и новчане награде могу се додељивати предузећима за нарочите успехе постигнуте у редовној производњи и за успехе постигнуте на домаћим и међународним изложбама и сајмовима.

Члан 33

За нарочите успехе постигнуте у редовној производњи могу се додељивати поједини називи за одређене производе којима се изражава њихов нарочити квалитет („прима“, „екстра“ итд.).

За успехе постигнуте на домаћим и међународним изложбама и сајмовима могу се додељивати дипломе и медаље.

Предузећа могу добијена посебна признања истичати на својим производима или на омотима производа или их могу објављивати на који други начин.

Ближе одредбе о посебним признањима прописане Претседник Савезне планске комисије.

Члан 34

Новчане награде исплаћују се из средстава управа за унапређење производње.

Новчане награде употребити се за награђивање радника, службеника и намештеника који су заслужили за успех предузећа.

Члан 35

Ако производно предузеће не испуни план у погледу квалитета својих производа, не може се вршити исплата награда радницима и службеницима из фонда руководства и централног фонда.

Ако радник у производном предузећу пребацује норму у погледу количине производа, али не одржава прописани квалитет производа својом кривицом, не може бити проглашен за ударника.

Члан 36

Ради правилног додељивања новчаних награда из фонда руководства и ради правилног проглашавања ударника, управе за унапређење производње дужне

су да све примедбе у погледу квалитета производа достављају надлежним административно-оперативним руководиоцима.

Административно-оперативни руководиоци доставиће примедбе својим предузећима и оцењиваће у свим случајевима, да ли су испуњени услови за давање награда из фонда руководства односно за проглашење појединих радника за ударнике.

VII. — Казнене одредбе

Члан 37

Новчаном казном до 50.000.— динара казниће се предузеће и друга лица која изврше следеће прекршаје (уколико не претстављају кривично дело), и то:

1) ако пусте у промет производе који обавезно морају бити снабђени произвођачком ознаком, без произвођачке ознаке;

2) ако наводи у произвођачкој ознаци не одговарајућу прописаном квалитету;

3) ако производи не одговарају прописаном квалитету;

4) ако употребљавају туђи произвођачки или трговачки жиг или их користе противно прописима ове уредбе;

5) ако предузећа на захтев контролних органа по овој уредби не доставе по један примерак производа ради вршења контроле; и

6) ако предузећа не достављају надлежним органима узорке производа прописаног квалитета које су она произвела.

Поступак воде и казне изричиту надлежне управе за унапређење производње.

Противу решења о казни може се поднети жалба у року од 15 дана претседнику надлежне планске комисије.

VIII. — Завршне и прелазне одредбе

Члан 38

До доношења нових прописа од стране Савезне и републиканских управа за унапређење производње, односно министарстава (комитета) и дирекција, примењиваће се досадашњи прописи о квалитету производа и техничким условима.

Члан 39

Даном ступања на снагу ове уредбе престају да важе прописи Уредбе о стандардизацији од 25 септембра 1946 године („Службени лист ФНРЈ” бр. 78/46).

Члан 40

Ближе прописе за извршење ове уредбе донеће Претседник Савезне планске комисије.

Члан 41

Ова уредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије”.

29 маја 1948 године
Београд

Претседник Владе ФНРЈ
и Министар народне одбране,
Маршал Југославије
Јосип Броз-Тито, с. р.

Претседник
Савезне планске комисије,
Борис Кидрич, с. р.

365.

На основу чл. 80 ст. 2 Устава ФНРЈ, Влада ФНРЈ, на предлог Претседника Владе ФНРЈ, доноси

УРЕДБУ

О ОСНИВАЊУ И ДЕЛОКРУГУ РАДА АКАДЕМИСКОГ САВЕТА ФНРЈ

Члан 1

У циљу координације рада Српске академије наука, Југословенске академије знаности и уметности, Словенске академије знаности и уметности и других академија које буду основане, као и јединственог претстављања целокупне науке народа ФНРЈ, оснива се Академиски савет ФНРЈ.

Седиште је Савета у Београду.

Члан 2

Задатак је Савета:

1) да усклађује и обједињује научан рад академија;

2) да даје мишљење о научним проблемима и питањима;

3) да покреће заједничке научне истраживачке радове за све академије и оснива заједничке научне установе;

4) да предлаже Влади ФНРЈ мере за усавршавање метода научног рада или отклањања недостатака у научном раду, као и мере за подизање научних кадрова;

5) да претстваља југословенску науку као целину у земљи и иностранству;

6) да обавештава нашу и страну јавност о годишњем раду свих академија у Савету заступљених.

Члан 3

Савет се састоји од претседника, секретара и одређеног броја чланова.

Чланови Савета су претставници академија. Свака академија бира у Савет према његовој одлуци исти број лица, и то најмање по три претставника и по два заменика.

Мандат чланова Савета траје три године.

Чланови Савета бирају из своје средине претседника и секретара. О избору обавештавају Претседника Владе ФНРЈ. Уколико Претседник Владе ФНРЈ не стави у року од 14 дана на избор свој приговор, избор се сматра пуноважним.

Претседник руководи свима пословима Савета, сазива и води његова заседања и претставља Савет.

Секретар води записник заседања и замењује претседника у случају његове отсужности или спречености.

Савет има својство правног лица.

Члан 4

Савет остварује своје задатке преко:

- заседања Савета,
- института, завода и сличних установа научног значаја,
- комисија стручњака,
- научно-истраживачких теренских радова,
- научних збирки, издања, часописа и других публикација.

Члан 5

Савет се састаје по потреби, а најмање три пута годишње.

Заседања Савета одржавају се по правилу у Београду. Заседања сазива претседник по својој иницијативи или на предлог трећине чланова Савета.

На своја заседања Савет може позвати чланове академија, познате научне раднике из оних народних република које немају својих академија, као и друге научне раднике.

При решавању у Савету ова лица имају саветодаван глас.

Члан 6

Ради спровођења научно-истраживачког рада Савет може уз сагласност Претседника Владе ФНРЈ оснивати институте, заводе и сличне научне установе.

Члан 7

За проучавање појединих научних питања Савет може образовати комисије стручњака. Ове комисије раде по упутствима Савета и стоје под његовим надзором.

У истом циљу, Савет може организовати и учествовати и у научно-истраживачким испитивањима и експедицијама у земљи или у иностранству.

Члан 8

Савет стоји под општим руководством Владе ФНРЈ.

Члан 9

Савет има посебан предрачун прихода и расхода који улази у састав савезног буџета.

Претседник Савета је наредбодавац за извршење предрачуна.

Члан 10

Савет ће у сагласности са Претседником Владе ФНРЈ прописати ближе одредбе о својој организацији и раду.

Члан 11

Ова уредба ступа на снагу са даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије”.

29 маја 1948 године
Београд

Претседник Владе ФНРЈ
и Министар народне одбране,
Маршал Југославије
Јосип Броз-Тито, с. р.

366.

На основу чл. 1 Закона о овлашћењу Влади ФНРЈ за доношење уредаба по питањима из народне привреде, Влада ФНРЈ, на предлог Претседника Владе ФНРЈ, доноси

УРЕДБУ

О ОСНИВАЊУ И РАДУ САВЕЗНОГ СТАТИСТИЧКОГ УРЕДА И СТАТИСТИЧКИХ УРЕДА У НАРОДНИМ РЕПУБЛИКАМА

Члан 1

За вршење статистичке службе оснива се при Претседништву, Владе ФНРЈ Савезни статистички уред.

Савезни статистички уред има нарочито за задатак:

1) да организује и врши прикупљање, обрађивање и тумачење статистичких података, као и да разрађује статистичку методологију;

2) да врши општи надзор и координира рад статистичке службе у споразуму са Савезном планском комисијом,

3) да публикује статистичке податке и издаје статистичке билтене, годишњаке и друге повремене публикације из свих области друштвене делатности у земљи;

4) да одржава везе са статистичким установама и организацијама у иностранству;

5) да се стара о подизању статистичких кадрова.

Члан 2

Органи Савезног статистичког уреда су:

- а) статистички уреди народних република,
- б) статистички уреди при народним одборима.

Члан 3

Статистички уреди народних република су у својим пословима непосредно подређени Савезном статистичком уреду, а одговарају и влади народне републике.

Статистички уреди при народним одборима су основне јединице и оснивају се при градским, средњим и већим месним народним одборима. Статистички уреди при народним одборима са територије народне републике стоје под непосредним руководством надлежног статистичког уреда народне републике.

Члан 4

Статистички уреди народних република односно статистички уреди при народним одборима врше уз претходну сагласност Савезног статистичког уреда односно надлежног статистичког уреда народне републике и све оне статистичке послове које им владе народних република односно народни одбори ставе у задатак.

Члан 5

Пословима Савезног статистичког уреда руководи главни директор кога поставља Претседник Владе ФНРЈ.

На челу статистичког уреда народне републике стоји директор кога поставља главни директор Савезног статистичког уреда у сагласности са претседником владе народне републике.

На челу статистичких уреда при народним одборима стоје шефови. Шефове статистичких уреда при народним одборима поставља надлежни директор уз сагласност главног директора.

Члан 6

Сва решења о службеничким односима службеника Савезног статистичког уреда и његових органа доноси главни директор у смислу прописа Закона о државним службеницима.

Главни директор може овластити директоре да доносе решења о службеничким односима за службенике треће и четврте врсте који служе у статистичким уредима народних република и статистичким уредима при народним одборима.

Члан 7

При Савезном статистичком уреду образује се Статистички савет као саветодавни орган главног директора. Радом Савета руководи главни директор. Чланове Статистичког савета поставља Претседник Владе ФНРЈ.

Задатак је овог Савета да даје стручна мишљења по свим важним питањима из области статистике.

Члан 8

Савезни статистички уред има посебан предрачун прихода и расхода који улази у састав предрачуна прихода и расхода Претседништва Владе ФНРЈ. Главни директор је наредбодавац за извршење предрачуна.

Члан 9

Сва државна надлештва, установе и предузећа, као и све задружне и приватне организације, установе и предузећа и сва приватна лица дужни су да пруже Савезном статистичком уреду и његовим органима све потребне податке у вези са прикупљањем статистичких података и омогуће им проверавање тачности датих података.

Претседник Владе ФНРЈ може наредбом ослободити поједина државна надлештва, установе и предузећа од обавезе давања ових података.

Члан 10

Ступањем на снагу ове уредбе престају важити сви ранији прописи који су противни одредбама ове уредбе.

Члан 11

Овлашћује се Претседник Владе ФНРЈ да донесе ближе прописе за спровођење ове уредбе.

Главни директор Савезног статистичког уреда у сагласности са Претседником Комитета за законодавство и изградњу народне власти Владе ФНРЈ прописује ближе одредбе о организацији и раду Савезног статистичког уреда и његових органа.

Члан 12

Ова уредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије“.

29 маја 1948 године

Београд

Претседник Владе ФНРЈ
и Министар народне одбране,
Маршал Југославије
Јосип Броз-Тито, с. р.

367.

На основу чл. 8 Закона о општедржавном буџету за 1948 годину од 26 априла 1948 године („Службени лист ФНРЈ“ број 34 од 28 априла 1948 године) Влада ФНРЈ, на предлог Министра финансија ФНРЈ, доноси

УРЕДБУ**О НАРОДНОМ ЗАЈМУ ПЕТОГОДИШЊЕГ ПЛАНА
РАЗВИТКА НАРОДНЕ ПРИВРЕДЕ ФНРЈ****Члан 1**

У циљу бржег и успешнијег остварења основних задатака постављених Законом о Петогодишњем

плану развита народне привреде Федеративне Народне Републике Југославије у годинама 1947—1951 и још ширег мобилисања народа на непосредном учешћу у остварењу ових задатака расписује се, путем добровољног јавног уписа, унутрашњи народни зајам Петогодишњег плана развита народне привреде ФНРЈ у износу од три и по милијарде динара.

Члан 2

Право на упис овог зајма имају грађани Федеративне Народне Републике Југославије.

Уписницима зајма по извршеној уплати, издаће се обвезнице које гласе на име.

По овом зајму држава плаћа 10% камате годишње која се обрачунава и плаћа уназад и то: 6% на име редовне камате по свакој обвезници и 4% у виду згодитака према плану извлачења згодитака.

Облик и текст обвезница утврдиће Министар финансија ФНРЈ, чији ће се факсимил потписа налазити на обвезницама.

Члан 3

Зајам ће се отплатити у року од четири године путем извлачења обвезница.

Амортизациони план, број и висину појединих згодитака и начин извлачења обвезница, прописује Министар финансија ФНРЈ.

Извлачење обвезница вршиће се два пута годишње.

Члан 4

Доспели купови, извучени згодици и амортизоване обвезнице застаревају за три године од дана доспелости за исплату.

После овог рока гасе се сва права из основа доспеле камате, извучених згодитака и амортизованих обвезница.

Члан 5

Износ потребан за исплату камате, згодитака и амортизованих обвезница, уноси се сваке године у Савезни буџет.

Члан 6

Исплата амортизованих обвезница као и приходи од обвезница (камате и згодици), ослобођени су свих пореза и такса.

Исто тако обвезнице су ослобођене свих пореза и такса када су оне предмет поклона и наслеђивања.

Обвезнице се могу поклонити само члановима породице, народним и друштвеним организацијама, као и држави.

Члан 7

Почетак и трајање уписа народног зајма одређује Влада ФНРЈ својим решењем.

Уплата се врши приликом самог уписа или у месечним обrocима (ратама) који се морају у потпуности уплатити најдоцније до 10 децембра 1948 године.

Уколико се уплата на име уписаног зајма не изврши у потпуности до 10 децембра 1948 године, за овако делимично извршену уплату неће се уплатиоцу зајма издати обвезница. Изузетке од овог прописаће Министар финансија ФНРЈ.

Члан 8

Сав рад око уписа и уплате зајма обједињаваће Савезна комисија за упис зајма, коју именује Влада ФНРЈ.

Пословима око уписа зајма руководиће републиканске, покрајинске, обласне, градске, средње и месне комисије за упис зајма.

Републичанску комисију именује влада односно народне републике, покрајинску Главни извршни одбор народне скупштине Аутономне покрајине Војводине, обласну Обласни извршни одбор Аутономне Косовско-метохијске области, градску градски извршни одбор а средњу и месну извршни одбор средњег народног одбора.

У свом раду око организације уписа, комисије ће се ослањати на народне и друштвене организације.

Члан 9

Емисиону, купонску, амортизациону и лутријску службу по овом зајму врши Државна инвестициона банка ФНРЈ.

Члан 10

Забрањује се купопродаја обезвјеница овог зајма.

На подноси ових обезвјеница државна кредитна предузећа могу одобравати зајмове (ломбард). У којим случајевима и под којим условима ће се одобравати ови зајмови, прописиће Министар финансија ФНРЈ.

Члан 11

Овлашћује се Министар финансија ФНРЈ да доноси прописе за извршење ове уредбе.

Члан 12

Ова уредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије”.

3 јуна 1948 године

Београд

Претседник Владе ФНРЈ
и Министар народне одбране,
Маршал Југославије
Јосип Броз-Тито, с. р.

Министар финансија,
Добривоје Радосављевић, с. р.

368.

На основу чл. 18 Устава ФНРЈ а у вези чл. 19 Општег закона о шумама, Влада ФНРЈ, на предлог Министра шумарства ФНРЈ, издаје

НАРЕДБУ**О ЗАБРАНИ СЕЧЕ И УПОТРЕБЕ АРИША
(LARIX EUROPAEA)**

1) Од дана ступања на снагу ове наредбе забрањује се сеча и свика употреба ариша (larix europaea) без дозволе.

Дозволе за сечу и употребу ариша издаваће Претседник Привредног савета Владе ФНРЈ.

2) Ова наредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије”.

IV. бр. 4580

2 јуни 1948 године

Београд

Претседник Владе
и Министар народне одбране,
Маршал Југославије
Јосип Броз-Тито, с. р.

Министар шумарства,
др Васо Чубриловић, с. р.

369.

На основу члана 80 ст. 2 Устава ФНРЈ, Влада ФНРЈ доноси

РЕШЕЊЕ**О ПОТВЕРДИ СПОРАЗУМА О ВАЗДУШНОМ САОБРАЋАЈУ ИЗМЕЂУ ФЕДЕРАТИВНЕ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ И КРАЉЕВИНЕ РУМУНИЈЕ**

1) Одобрава се Споразум о ваздушном саобраћају између Федеративне Народне Републике Југославије и Краљевине Румуније који гласи:

„Члан 1

Стране Уговорнице дају једна другој права по-
танко описана у прилогу у циљу успостављања ли-
нија које су избројане у прилогу. Саобраћај на по-
бројаним линијама може бити отворен одмах или
касније по избору Стране Уговорнице којој су права
додељена.

Члан 2

Од предузећа за ваздушни саобраћај, одређеног
од једне Стране Уговорнице, за обављање саобраћаја
на ваздушним линијама које су избројане у при-
логу, може се тражити, пре него што успостави сао-
браћај на ваздушним линијама које су предвиђене
овим споразумом, да достави пратећим ваздухо-
пловним властима друге Стране Уговорнице и то у
сагласности са законима и прописима који важе у тој
земљи, сва документа о својој способности за обављање
ваздушног саобраћаја.

Члан 3

Свака Страна Уговорница се обавезује да ће на
својој територији предузећу означеном од друге
Стране Уговорнице да осигура употребу ваздухоплов-
них пристаништа и помоћних летишта означених
у прилогу, као и употребу уређаја и служби које
обезбеђују сигурност ваздушне пловидбе.

Члан 4

а) Свака Страна Уговорница се обавезује да
таксе одређене предузећу за ваздушни саобраћај
друге Стране Уговорнице, за употребу ваздухоплов-
них пристаништа и других уређаја, неће бити већа
него што би плаћали за употребу поменутих ваздухо-
пловних пристаништа и уређаја њихови домаћи
авиони који врше сличну службу.

б) Погоноски материјал, мазио и резервни делови
које на територију једне Стране Уговорнице увезе

предузеће за ваздушни саобраћај одређено од друге Стране Уговорнице, или ће бити увезено за рачун тог предузећа, а што је намењено искључиво за употребу авиона тог предузећа, уживаће приликом одређивања царина, контролних такса или других домаћих намета и такса иста права као и домаћа предузећа.

в) Ако је предузеће за ваздушни саобраћај једне Стране Уговорнице ослобођено намета означених у тачкама а) и б), таксе које треба да плати предузеће за ваздушни саобраћај друге Стране Уговорнице не могу бити веће од најнижих такса које плаћају предузећа за ваздушни саобраћај других држава која врше сличну службу.

г) Сваки авион који употребљава предузеће одређено од једне Стране Уговорнице на ваздушним линијама које су предмет овог споразума, као и помоћни материјал, мазиво, резервни делови, убичајена опрема и авионске резерве које остају укључене на поменутих авионима, на територији друге Стране Уговорнице, а приликом доласка или одласка, ослобођени су царине, контролних такса или сличних намета и такса, без обзира да ли ће ове резерве бити употребљене или утршене од стране ових авиона за време лета над поменутом територијом.

Члан 5

а) Неопходно потребна количина резервних делова за авионе предузећа једне Стране Уговорнице на ваздушним линијама које су побројане у прилогу овог споразума, биће по уласку на територију друге Стране Уговорнице и све док тај материјал остаје на тој територији ослобођене царине или других сличних намета и такса, под условом да укупна вредност резервних делова проценених према званичним ценовницима не пређе 5% вредности једног авиона.

б) Исто тако резервни делови које предузеће за ваздушни саобраћај једне Стране Уговорнице увезе на територију друге Стране Уговорнице а који су одређени за оправку или оспособљавање за лет неког од његовог авиона биће ослобођени царине и других сличних намета и такса.

Члан 6

Уверења о пловидбености, дипломе и летачка документа издата или проглашена за важећа од једне Стране Уговорнице биће призната за важећа и од друге Стране Уговорнице у циљу експлоатације ~~линија~~ и ~~служби~~ наведених у прилогу. Свака Страна Уговорнице ~~придржава~~ право да за летове над својом територијом не призна важност диплома, и дозвола издатих од друге Стране Уговорнице или неке треће државе њеним држављанима.

Члан 7

а) Закони и прописи сваке Стране Уговорнице који се односе на улазак или излазак са њене територије, када се ради о авионима који се употребљавају за међународне летове или се односе на саобраћај и летове поменутих авиона за време њиховог боравка у границама њене територије, важиће и за авионе предузећа друге Стране Уговорнице.

б) Путници, посаде и поштоматерије робе дужни су да се подвргавају било лично, било преко неког трећег лица које ради у њихово име и за њихов рачун, законима, и прописима којима се регулишу на територији сваке Стране Уговорнице улазак боравак и излазак путника, посаде, или робе, као што су они који се односе на улазак, излазак, имиграцију, пашоше, царине и карантин.

Члан 8

Свака Страна Уговорница придржава право да ускрати дозволу експлоатације ма, којем предузећу

означеном од друге Стране Уговорнице или да повуче већ издату дозволу, у случају да није уверена да се већи део износине или стварна контрола над тим предузећем налази у рукама држављана друге Стране Уговорнице или ако се то предузеће за ваздушни саобраћај не подвргава законима и прописима поменутих у члану 7 овог споразума или ако не испуњава обавезе које проистичу из овог споразума и његовог прилога, осим ако ови подаци нису дати пре или у тренутку подношења молбе за дозволу.

Члан 9

а) Свака Страна Уговорница се обавезује да ће на својој територији помоћи у истој мери као и својим домаћим авионима, авионима у опасности предузећа за ваздушни саобраћај које је одредила друга Страна Уговорница.

б) Ако дође до удеса авиона једне Стране Уговорнице на територији друге Стране Уговорнице и ако тим удесом буде проузрокована смрт или телесне повреде, или пак ако се догоди озбиљно техничко оштећење авиона или авионских помоћних уређаја, Страна Уговорница, на чијој је територији дошло до удеса, повешће истрагу о околностима удеса. Страни Уговорници којој тај авион припада допустиће се да пошаље посматраче који ће присуствовати истрази, а Страна Уговорница која врши истрагу доставиће другој Страни Уговорници извештај и закључке.

Члан 10

Сваки авион сваке Стране Уговорнице употребљаван од предузећа које одреди једна Страна Уговорница на ваздушним линијама које су предмет овог споразума, мора бити снабдевен следећим документима:

- а) свеложба о уласку у регистар,
- б) уверење о пловидбености,
- в) одговарајућа документа за сваког члана посаде,
- г) путна књижица,
- д) одобрење за авионску радио-станицу,
- е) поименични списак путника са наведеним местом поласка и одређиштем,
- е) манифест и детаљне изјаве о терету,
- ж) посебно одобрење, уколико је потребно, за одређену врсту робе.

Члан 11

а) Летачко особље запослено у обављању саобраћаја на линијама које су предмет овог споразума мора да припада летачком особљу предузећа за ваздушни саобраћај које је означено од стране сваке Стране Уговорнице.

б) Број посада које употребљавају предузећа за ваздушни саобраћај обеју Страна Уговорница на ваздушним линијама које су предмет овог споразума не може прелазити пет посада за сваку ваздушну линију. Предузећа за ваздушни саобраћај одређени за одржавање саобраћаја на линијама које су предмет овог споразума, доставиће преко својих надлежних ваздухопловних власти надлежним ваздухопловним властима друге Стране Уговорнице поименични списак летачког особља које ће употребљавати на ваздушним линијама које су предмет овог споразума.

Свака Страна Уговорница придржава право да не прихвати једно или више лица са поименичним списком који је поднела друга Страна Уговорница.

Члан 12

а) Свака Страна Уговорница може у сваком тренутку да затражи да се посаветује са другом да

би предложила неку измену овога споразума која би се искуством показала пожељном.

б) Ако једна или друга Страна Уговорница сматра да је потребна измена на кога члана прилога овога споразума, надлежне ваздухопловне власти обеју Страна Уговорница могу да изврше такву измену непосредним међусобним споразумом.

в) У случају да обе Стране Уговорнице ратификују неку вишестрану ваздухопловну конвенцију или њој приступе, овај споразум или његов прилог морају бити измењени тако да буду у складу са одредбама поменутих конвенција чим она ступи на снагу између Страна Уговорница.

Члан 13

У овом споразуму и његовом прилогу, изузев ако је другачије прописано, употребљени израз:

„Надлежна ваздухопловна власт“ означава:

У Федеративној Народној Републици Југославији: Главну управу цивилног ваздушног саобраћаја.

У Краљевини Румунији: Генералну дирекцију цивилног ваздухопловства (Directia Generala Aviatiilor Civile).

Члан 14

Овим споразумом поништавају се и замењују сви ранији румунско-југословенски споразуми о ваздушном саобраћају.

Члан 15

Сваки спор у тумачењу и примени овог споразума решаваће се непосредним преговорима између надлежних ваздухопловних власти обеју Страна Уговорница или, у случају неуспеха, дипломатским путем.

Члан 16

Одредбе овог споразума примењиваће се од дана његовог потписивања.

Споразум ће ступити на снагу даном измене писама о потврди између обеју Страна Уговорница, што ће се обавити у Београду.

Свака Страна Уговорница може било када да обавести другу Страну Уговорницу о својој намери да откаже овај споразум. Такав отказ ступиће на снагу по истеку 10 месеци од дана када друга Страна Уговорница прими обавештење, уколико се овај рок не скрати узајамним споразумом.

За доказ свему наведеном опномоћеници потписују овај споразум у име својих надлежних влада и стављају на њега своје печате.

Рађено у Београду, тридесетог јуна хиљаду девет стотина четрдесет седме године у два примерка на француском језику.”

2) Овај споразум ступа на снагу даном 31 јула 1947 године.

IV бр. 1649

31 јула 1947 године

Београд

Претседник Владе ФНРЈ

и Министар народне одбране,

Маршал Југославије

Јосип Броз-Тито, с. р.

Министар саобраћаја,

Тодор Вујасиновић, с. р.

П Р И Л О Г

Одељак I

Влада Федеративне Народне Републике Југославије дозвољава Влади Краљевине Румуније да осигура

помоћу неког румунског предузећа за ваздушни саобраћај, које она одреди, ваздушни саобраћај на следећим линијама:

1) Букурешт—Београд

2) једну другу међународну линију

Предузеће које означаи Влада Краљевине Румуније према условима, који су одређени споразумом, уживаће у Федеративној Народној Републици Југославији на горе поменутом итинереру следећа права:

Што се тиче итинерера под 1) право да искрцава и укрцава путнике, пошту и робу на наведеним тачкама.

Што се тиче линије под 2), њено отварање регулисаће се касније од стране надлежних ваздухопловних власти обеју Страна Уговорница.

Одељак II

Влада Краљевине Румуније дозвољава Влади Федеративне Народне Републике Југославије да осигура помоћу неког предузећа за ваздушни саобраћај које она одреди, ваздушни саобраћај на следећим линијама:

1) Београд—Букурешт

2) Београд—Букурешт према СССР.

Предузеће за ваздушни саобраћај које одреди Влада Федеративне Народне Републике Југославије, према условима који су одређени споразумом, уживаће у Краљевини Румунији на горе поменутих итинерерима следећа права:

Што се тиче итинерера под 1) право да искрцава и укрцава путнике, пошту и робу на наведеним тачкама.

Што се тиче итинерера под 2) право да надлеже територију Краљевине Румуније са једним техничким пристајањем у Букурешту, без права да искрцава и укрцава путнике, пошту и робу.

Одељак III

Предузећа за ваздушни саобраћај, која одреде обе Стране Уговорнице за обављање саобраћаја на истим линијама споразумеће се о условима под којима поменуте службе могу бити експлоатисане, а њихов ће споразум одобрити надлежне ваздухопловне власти.

Одељак IV

Предузећа за ваздушни саобраћај која одреде обе Стране Уговорнице за експлоатацију ваздушних линија поменутих у овом прилогу, споразумеће се о тарифама на ваздушним линијама и поднеће тај споразум на одобрење надлежних ваздухопловних властима. У случају да се поменута предузећа не буду споразумела по овом предмету, примениће се одредбе предвиђене у члану 15 овог споразума.

370.

На основу чл. 3 став 2 и чл. 11 Уредбе о Народном зајму Петогодишњег плана развика народне привреде ФНРЈ, прописујем

П Р А В И Л Н И К ЗА ИЗВРШЕЊЕ УРЕДБЕ О НАРОДНОМ ЗАЈМУ ПЕТОГОДИШЊЕГ ПЛАНА РАЗВИТКА НАРОДНЕ ПРИВРЕДЕ ФНРЈ

Члан 1

Обвезнице Народног зајма Петогодишњег плана развика народне привреде ФНРЈ издају се у апонима који гласе на 1000, 500 и 250 динара.

Обвезница од 1000 динара је основна обвезница; обвезница од 500 динара претставља једну половину, а обвезница од 250 динара једну четвртину основне обвезнице.

Обвезнице носе ознаку серије и броја; свака серија има хиљаду бројева.

У саставу сваке обвезнице налазе се четири каматна купона, на основу којих се врши исплата доспеле редовне камате по свакој обвезници.

Члан 2

Упис зајма врши се код уписних места, и то: основних организација Народног фронта, подружница Јединствених синдиката, као и код пословних јединица Народне банке ФНРЈ и Државне инвестиционе банке ФНРЈ, градских и месних штедионица и свих пошта у земљи.

За упис зајма у Југословенској армији важе посебни прописи.

Члан 3

На име зајма могу уписивати сви грађани као најмањи износ динара 500.—, а омладинци и омладинке на своје име, или неко други на њихово име или на име деце, као најмањи износ 250.— динара.

Члан 4

Ако се уплата уписаног износа зајма врши у ратама (оброцима), уплата најмање једне петине од уписаног износа обавезна је за све уписнике одмах приликом самог уписа. Остатак неуплаћеног дела, уписник је дужан платити у редовним месечним ратама најдоцније до 10 децембра 1948 године.

Наплата рата од радника, службеника и намештеника, врши се, на основу изјаве коју су они дали својој исплатној благаяни, по платним списковима надлежстава, установа, предузећа и организација код којих су уписани. Уколико они уписници не плате праву рату одмах при упису, према предњем ставу, ова ће се наплатити по првом платном списку сачињеном после уписа. Обуставање даљих рата вршиће се редовно по наредним списковима.

Члан 5

Зајам ће се амортизовати извлачењем обвезница, и то: прве године 10%, друге године 10% и треће године 20% од укупног износа зајма. Остатак, 60% од укупног износа зајма, исплатиће се по истеку 1952 године.

У квоте одређене предњим ставом, укључују се и обвезнице извучене са згодитком.

Члан 6

Извлачење обвезница за амортизацију и згодитке вршиће се два пута годишње, маја и децембра, почев од 1949 године.

Члан 7

Извлачење згодитака и амортизација обвезница врши се по следећем плану:

(I) 1949 године:

Број згоди-така	Износ једног згодитка Дин.	Укупно на име згодитака Дин.
1	по 100.000	100.000
4	" 50.000	200.000
100	" 10.000	1.000.000
500	" 5.000	2.500.000
43.005	" 2.000	86.010.000
43.610 згодитака	— — — — —	89.810.000
306.390 обвезница	исплаћује се по номинали	
350.000 обвезница	за амортизацију	

(II) 1950 године:

Број згоди-така	Износ једног згодитка Дин.	Укупно на име згодитака Дин.
1	по 100.000	100.000
4	" 50.000	200.000
100	" 10.000	1.000.000
500	" 5.000	2.500.000
43.005	" 2.000	86.010.000
43.610 згодитака	— — — — —	89.810.000
306.390 обвезница	исплаћује се по номинали	
350.000 обвезница	за амортизацију	

(III) 1951 године:

Број згоди-така	Износ једног згодитка Дин.	Укупно на име згодитака Дин.
2	по 100.000	200.000
8	" 50.000	400.000
200	" 10.000	2.000.000
1.000	" 5.000	5.000.000
86.010	" 2.000	172.020.000
87.220 згодитака	— — — — —	179.620.000
612.780 обвезница	исплаћује се по номинали	
700.000 обвезница	за амортизацију	

(IV) 1952 године:

Број згоди-така	Износ једног згодитка Дин.	Укупно на име згодитака Дин.
6	по 100.000	600.000
24	" 50.000	1.200.000
600	" 40.000	6.000.000
3.000	" 5.000	15.000.000
258.030	" 2.000	516.060.000
261.660 згодитака	— — — — —	538.860.000
1.838.340 обвезница	исплаћује се по номинали	
2.100.000 обвезница	за амортизацију	

У „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије“ објавиће се, пред свако извлачење, план односног вучења, а по извршеном извлачењу, серије и бројеви извучених обвезница и висина згодитака.

Члан 8

Обвезнице извучене са згодитком исплаћиваће се почев од трећег дана по објављивању резултата вучења у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије“.

Извучени згодитак садржи у себи и основну вредност обвезнице од 1.000 динара.

Обвезница извучена само за амортизацију (без згодитка) било у месецу мају или децембру, доспевају за наплату 1 јануара наредне године.

Члан 9

Извучене обвезнице исплаћиваће се само лицу на чије име обвезница гласи, односно његовом законском заступнику.

Члан 10

Камата доспева за наплату 1 јануара за протеклу годину. Први купон доспева 1 јануара 1950 године.

Извучена обвезница престаје да носи камату од првог наредног рока плаћања купона који пада после извлачења. Обвезницама које су извучене у месецу мају са згодитком, ће припада камата за текућу годину.

Исплата доспеле камате врши се само уз подношење каматног купона.

При исплати извучене обвезнице, ако недостаје купон који није доспео, његова вредност одбиће се од износа који се исплаћује.

Члан 11

У случају наслеђа или поклона, промена власништва обвезнице врши се убележавањем на полећуцима саме обвезнице имена и презимена лица на које се обвезница преноси, његовог занимања и места сталног боравка, уз оверу среског суда.

Пренос се може извршити само при среском суду, надлежном по месту сталног боравка лица на које се обвезница преноси.

Члан 12

Државна инвестициона банка ФНРЈ издаваће облике техничка упутства у вези са организацијом уписа, уплатама, полагањем наплаћених рата и издавањем обвезница уписницима зајма.

Члан 13

Овај правилник ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије”.

VI бр. 16427

4 јуна 1948 године

Београд

Министар финансија,
Добривоје Радосављевић, с. р.

никаква друга документа да је продају извршило по нижим јединственим ценама;

3) Пошто провери сагласност траженог износа регреса са вредношћу поднетих купона и изврши поништавање ових на сходан начин (печетом, булењем и сл.) административно-оперативни руководиоци доноси решење да се износ регреса (вредност примљених и поништених бонова) одобри текућем рачуну предузећа на терет рачуна бр. 80596 — „Регрес са допунско снабдевање”.

Ово решење доставља административно-оперативни руководиоци односно предузећу које на основу истог издаје надлежном седишту Народне банке налог на образцу 163, ради одобрења износа регреса његовом текућем рачуну. Налог на образцу 163 мора бити приложено ово решење о регресу.

Поништене купоне административно-оперативни руководиоци оставља у својој архиви као документ на основу кога је решење издато;

4) Налози за регрес у смислу претходне тачке овог решења могу се подносити десетодневно (10-ог, 20-ог и последњег у месецу) за свако предузеће понаособ;

5) Административно-оперативни руководиоци дужни су да воде евиденцију о донетим решењима у смислу тач. 3 овог решења. Ова евиденција треба да садржи податке о називу предузећа, броју и датум донетог решења, износу признатог регреса и вредности примљених купона са допунских бонова.

6) Ово решење ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије”.

VI бр. 19704

25 маја 1948 године

Београд

Министар финансија,
Добривоје Радосављевић, с. р.

371.

На основу тач. 9 Решења Министра трговине и снабдевања ФНРЈ бр. 7107 од 29 априла 1948 године („Службени лист ФНРЈ” бр. 38) о допунском снабдевању потрошача предузећних на савезно обезбеђено снабдевање, прописујем

У П У Т С Т В О

О ПОСТУПКУ ВРШЕЊА НАПЛАТЕ РАЗЛИКЕ (РЕГРЕСА) ЗА РОБУ ПРОДАТУ ПО НИЖИМ ЈЕДИНСТВЕНИМ ЦЕНАМА ПОТРОШАЧИМА ПРЕУЗЕТИМ НА САВЕЗНО ОБЕЗБЕЂЕНО СНАБДЕВАЊЕ НА ОСНОВУ БОНОВА ЗА ДОПУНСКО СНАБДЕВАЊЕ

1) Трговачка предузећа која продају артикле у слободној продаји потрошачима преузетим на савезно обезбеђено снабдевање текстилом и обућом по нижим јединственим ценама на основу бонова за допунско снабдевање, имају права да у висини износа примљених купона са допунских бонова добију регрес;

2) Захтев на регрес подноси трговачко предузеће свом административно-оперативном руководиоцу и истом прилаже одговарајући број купона са допунских бонова чија вредност претставља регресни захтев. Купони морају бити сређени по вредности и заглављени на табеле с тим да табели претстављају округле износе. Висина регресног захтева предузећа једнака је разлици између виших (комерцијалних) и нижих јединствених цена и предузеће не подноси

372.

На основу чл. 4 Уредбе о откупу житарица у економској 1948/49 години прописујем

У П У Т С Т В О

О ЗАКЉУЧИВАЊУ УГОВОРА О ПРОДАЈИ ЖИТАРИЦА ДРЖАВИ

1) Уговоре о продаји житарица држави могу закључивати земљорадници, сељачке радне задруге, као и сви остали имаоци житарица.

У име државе као купци могу закључивати ове уговоре: државна откупна предузећа, све земљорадничке задруге, сви државни млинови и остала предузећа која за то овласти министарство трговине и снабдевања народне републике или извршни одбор среског народног одбора.

2) Земљорадници, сељачке радне задруге и остали имаоци житарица могу закључивати уговоре о продаји житарица до дана почетка обавезног откупа појединих врста житарица на подручју народне републике или у поједином крају. После дана кад отпочне обавезан откуп не могу се закључивати уговори о продаји житарица.

Министар трговине и снабдевања народне републике утврдиће и објавиће дан почетка обавезног откупа појединих врста житарица за подручје народне републике или за поједине крајеве.

3) Укупна количина житарица коју земљорадници (или други имаоци житарица) продају држави путем контрахирања не може прећи количину од 6.500 кг.

Ово важи у случају када земљорадник (или други ималац житарица) закључи више уговора о продаји својих житарица.

4) Уговори о продаји житарица састављају се према обрасцу Министарства трговине и снабдевања (ФНРЈ).

Уговор се саставља у потребном броју примерака, од којих се један примерак предаје продавцу, један примерак задржава купац, а један примерак доставља се откупном предузећу.

5) Продавац је дужан да продаје количине житарица савесно чува, да са њима правилно манипулише и одговоран је за њихову количину и квалитет све до испоруке.

Продавац је дужан да без претходног позива испоручи продате количине житарица у време и на месту који су предвиђени у уговору.

6) Предујам (аванс) у готовом новцу и боновима за куповину индустријске робе по нижим јединственим ценама даје се продавцу одмах приликом закључивања уговора.

7) Предузећа и задруге, који у име државе закључују уговоре о продаји житарица, дужни су водити рачуна о томе да обавезе које продавци претимају уговором буду у сразмери са стварним могућностима појединог продавца за испоруку житарица.

8) Предузећа и задруге, који закључују уговоре о продаји житарица, дужни су водити посебну евиденцију о закљученим уговорима и о издатим предјумовима у готовом новцу и у боновима за куповину индустријске робе по нижим јединственим ценама.

9) Ово упутство ступа на снагу одмах.

Бр. 9706

2 јуна 1948 године

Београд

Министар трговине и снабдевања,
Јанко Блажевић, с. р.

373.

На основу чл. 21 а у вези чл. 2 Уредбе о откупу житарица у економској 1948/49 години, доносим

У П У Т С Т В О

О ОБАВЕЗНОЈ ПРОДАЈИ УШУРА СА ВРШАЛИЦА И КОНТРОЛИ ВРШИДБЕ

1) Сопственици вршалица и машинско-тракторске станице дужни су продати овлашћеном откупном предузећу све количине житарица које примају од произвођача на име накнаде у ватури за вршидбу (ушур).

Савезна, републиканска, покрајинска и локална пољопривредна добра дужна су продати ушур који добијају за вршидбу туђег жита.

2) Накнада за вршидбу (ушур) одређује се у ватури у проценту од овршених количина житарица. Висину ушура одређује министарство трговине и снабдевања народне републике према посебним приликама на подручју поједине народне републике, с тим да висина ушура не може бити већа него што је била предвиђена досадашњим прописима.

3) Сопственици вршалица дужни су да воде књигу вршаја која садржи:

а) дан, месец и годину вршаја;

б) место вршаја;

в) презиме и име сопственика овршеног жита и његову ближу адресу;

г) количину овршеног жита по врстама;

д) колико је укупно часова вршилица радила у току дана;

ђ) количину ушура примљеног на име накнаде за вршај;

е) количину житарица издату радницима на вршалици, које плаћа сопственик вршалице;

ж) дан, месец и годину продаје ушура откупном предузећу;

з) назив откупног предузећа коме је ушур продат;

и) количину продатог ушура по врстама; и

ј) потврду откупног предузећа да је преузело означену количину ушура.

Књигу вршаја израдиће министарство трговине и снабдевања народне републике и са истом снабдети сопственике вршалица. Књига вршаја мора бити повезана и са нумерисаним страницама.

Извршни одбор среског народног одбора, на чијем се подручју обавља вршај, овериће књигу вршаја на одговарајућем месту и означиће број страница.

Пољопривредне машинско-тракторске станице воде евиденцију о вршидби на досадашњи начин.

4) Сопственици вршалица дужни су претходно регистровати вршалице и добити овлашћење за рад од извршног одбора среског народног одбора на чијем ће подручју вршалица радити.

Извршни одбор среског народног одбора одредиће за сваку вршалицу реон рала и плански задатак. Истовремено извршни одбор среског народног одбора својом одлуком одредиће количину жита која се од сваке вршалице има прикупити и продати на име ушура.

5) Ушур, који је сопственик вршалице дужан да прода, обрачунава се по ценама које важе за обавезне испоруке житарица.

Ако се вршалицом премашу плански задатак и на тај начин прикупи и прода више ушура него што је било одређено, тај вишак ушура обрачунава се по ценама одређеним за контрахирење житарица (цена одређена за обавезне испоруке увећана за 25%).

6) По завршетку вршидбе сопственици односно руководиоци вршалица дужни су поднети извршном одбору (код кога је вршилица регистрована) књигу вршаја, све обрачуна са радницима, као и потврде откупног предузећа о продаји ушура. На основу тога извршни одбор среског народног одбора утврђује да ли је власник односно руководилац вршалице поступио према постојећим прописима, да ли је обрачун исправан и да ли је постављени плански задатак извршен.

7) Ако сопственик вршалице не прода количину ушура којом је био задужен, дужан је да докаже са којих разлога није могао да изврши плански задатак. Извршни одбор среског народног одбора испитаће сваки случај појединачно и о сваком таквом случају донети своју одлуку.

У случају да постоје оправдани разлози сумње да је извршена утаја ушура или каква неправилност, против одговорног лица повећиће се казнени поступак, по прописима Уредбе о откупу житарица у економској 1948/49 години.

8) Сопственик односно руководилац вршалице дужан је издати сопственику жита обрачун о вршидби. У обрачуну се означаје укупна овршена количина жита и количина ушура. У крајевима где сопственици жита одмах остављају ушур сопственику односно руководиоцу вршалице, сопственик односно руководилац вршалице продаваће откупном предузећу прикупљени ушур чим он достигне количину од 2000 кг.

У крајевима где се ушур не оставља одмах, већ се продаје доцније када се у селу заврши вршидба, сопственици жита продаће ушур непосредно откупном предузећу приликом продаје обавезних испорука житарица. У овим случајевима сопственик вршалице дужан је поднети извршном одбору среског народног

ног одбора списак лица која му дугују ушур, са знаком врсте и количине дужног ушура. Овај списак доставља се у два примерка и један примерак извршни одбор средњег народног одбора доставља овлашћеном откупном предузећу. Откупно предузеће за тако примљени ушур издаће посебну потврду на којој ће се означити количина и врста продатог ушура, регистарски број вршалице и име власника вршалице. На основу ове потврде сопственик жита раздужиће се код сопственика односно руководиоца вршалице. Откупно предузеће, чим прими ушур, дужно је да његову новчану вредност исплати сопственику вршалице.

9) Приватни сопственици вршалица који немају довољне количине житарица за исхрану чланова своје породице, што ће доказати потврдом месног народног одбора свог сталног пребивалишта, могу од прикупљених количина ушура задржати за потребе исхране своје породице по 250 кг жита за сваког члана.

10) Контролу над радом вршалица врше извршни одбори средњих народних одбора. Власници односно руководиоци вршалица дужни су да ставе на увид све потребне податке који се односе на извршење планског задатка, на правилност обрачуна ушура, на вођење књига као и све остале податке који су у вези са радом вршалице.

11) ово упутство ступа на снагу одмах.

Бр. 9705

2 јуна 1948 године

Београд

Министар трговине и снабдевања
Јаков Блажевић, с. р.

374.

На основу чл. 23 Правилника о потрошачким картама прописујем

У П У Т С Т В О

О КОРИШЋЕЊУ ОСНОВНИХ (РЕДОВНИХ) ПОТРОШАЧКИХ КАРТА ЗА ПРЕДМЕТЕ ИСХРАНЕ У ТУРИСТИЧКИМ, КЛИМАТСКИМ И БАЊСКИМ МЕСТИМА У ТУРИСТИЧКОЈ СЕЗОНИ 1948 ГОДИНЕ

1. — Потрошачи преузети на обезбеђено снабдевање могу, — поред туристичких потрошачких карата, — користити у туристичким климатским и бањским местима и своје основне (редовне) потрошачке карте за исхрану на начин како је прописано Упутством о снабдевању обезбеђеним предметима исхране посетилаца туристичких, климатских и бањских места у туристичкој сезони 1948 године број 4053 од 26 марта 1948 године.

2. — Потрошачи под 1), уколико им за време боравка у овим местима истекне важност редовне потрошачке карте, могу исту добити од месног односно градског народног одбора туристичког, климатског односно бањског места уз предају старе потрошачке карте са овереним потрошачким уверењем за дотични месец.

3. — Потрошачи-туристи, по повратку у место сталног боравка користе до краја месеца неискоришћене купоне редовне потрошачке карте коју су добили као туристи од месног односно градског народног одбора где су били регистровани као туристи.

4. — Потрошачи-туристи, који желе да се хране и користе повластице у државним угоститељским предузећима дужни су предати угоститељском преду-

зећу у коме ће се хранити уз туристичку карту и своју основну потрошачку карту односно одговарајућу вредност купона са основне карте за онолики број дана колико се желе хранити.

5. — Припадницима Југословенске армије, Управе државне безбедности, народне милиције и члановима њихових породица, приликом боравка у туристичким, климатским и бањским местима, месни односно градски народни одбори издаће основне потрошачке карте друге радничке категорије Р-2, на исти начин како је то одређено за издавање допунских туристичких карата Упутством о снабдевању обезбеђеним предметима исхране посетилаца туристичких, климатских и бањских места у туристичкој сезони у 1948 години, тач. 5.

6. — Министарство трговине и снабдевања народне републике дужно је обезбедити потребне количине прехранбених артикала за обезбеђено снабдевање потрошача туриста у туристичким, климатским и бањским местима.

7. — Ово упутство ступа на снагу одмах

Бр. 8295

17 маја 1948 године

Београд

Министар трговине и снабдевања,
Јаков Блажевић, с. р.

С А Д Р Ж А Ј :

	Страна
363. Уредба о откупу житарица у економској 1948/49 години — — — — —	621
364. Уредба о одређивању и контроли квалитета производа — — — — —	624
365. Уредба о оснивању и делокругу рада Академског савета ФНРЈ — — — — —	627
366. Уредба о оснивању и раду Савезног статистичког уреда и статистичких уреда у народним републикама — — — — —	628
367. Уредба о народном зајму Петогодишњег плана развика народне привреде ФНРЈ — — — — —	629
368. Наредба о забрани сече и употребе врша (larix sylvatica) — — — — —	630
369. Решење о потврди Споразума о ваздушном саобраћају између Федеративне Народне Републике Југославије и Краљевине Румуније — — — — —	630
370. Правилник за извршење Уредбе о народном зајму Петогодишњег плана развика народне привреде ФНРЈ — — — — —	632
371. Упутство о поступку вршења наплате разлике (регреса) за робу продату по нижим јединственим ценама потрошачима преузетим на савезно обезбеђено снабдевање на основу бонова за допунско снабдевање — — — — —	634
372. Упутство о закључивању уговора о продаји житарица држави — — — — —	634
373. Упутство о обавезној продаји ушура са вршалица и контроли вршидобе — — — — —	635
374. Упутство о коришћењу основних (редовних) потрошачких карата за предмете исхране у туристичким, климатским и бањским местима у туристичкој сезони 1948 године — — — — —	636